

ଛେଲେବେଳାର ଟାନେ ।

ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ଵାମିଲ ଓହ ପଲ୍ଲୀର ଆଜଣେ
 କେଟେହେ ଶୈଶ୍ଵର ମୋର ଅଫୁଲ୍ଲ-ଆନନ୍ଦେ ;
 ମରଳ ଶିଶୁରା ସବ ଛିଲ ସାଥୀ ମୋର
 ତାଦେର ପ୍ରେହେତେ ଛିଲ ପରାଣ ବିଭେଦେ ;
 ପ୍ରଭାତେ ତାଦେର ସାଥେ ପଶ ପୁଷ୍ପବନେ
 ଭରେଛି ଫୁଲେର ସାଜି କୁଞ୍ଚମ-ଚଯନେ—
 ହପୁରେ ଗାଛେର ଛାଯେ ରାଖାଲେର ବେଶେ
 ଗେଯେଛି କତଇ ଗାନ ମନେର ହରଷେ—
 ମନ୍ଦ୍ୟାର ଧୂମର ଛାଯେ “ଧବଳୀ”ରେ ନିଯେ
 କିମିଛି ଗୃହେର ପାନେ ହାସିଯେ ହାସିଯେ—
 ନିଶୀଥେ ଆଙ୍ଗିନା-ତଳେ ମିଦିମା’ରେ ସିରେ
 ଶନେଛି କତଇ ଗଲା-ପୁଲକ-ଅନ୍ତରେ—
 ତାଇ ଆଜିଓ ମାଝେ ମାଝେ ଅବସର-କ୍ଷଣେ
 ଛୁଟେ ସାଇ ପଲ୍ଲୀପାନେ—ଛେଲେବେଳାର ଟାନେ ।

ଆଶ୍ରମାର୍ଥଗ ପାଲ,

ତୃତୀୟ ବାରିକ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆମୀର ଖେଦ ।

ପଦ୍ୟ ଲିଖେ କବି ହବାର
 ସାଧଟା ସଦା ମନେ ଜାଗେ ।
 କଲମ ନିଯେ ବ'ଦେ ଦେଖି
 ବାଧ ବାଧ ବଡ଼ଇ ଲାଗେ ॥
 ‘ଚୟନିକା’ ‘ଗୀତାଜ୍ଞଲି’
 ସରେତେ ସବ ଆଛେ କେନା ।
 ହଇ ଏକଟା ଛୋଟ ଥାଟ
 କବିର ସାଥେ ଆଛେ ଓ ଚେନା ॥
 ‘ରବିଠାକୁରୀ’ ‘ହେମଚନ୍ଦ୍ର’
 ସବ ନାମ ତୁ କହେ ଗୀଥା ।